Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (prvo vijeće)

4. listopada 2024.*

„Žalba – Zaštita oznaka izvornosti i oznaka zemljopisnog podrijetla – Uredba (EU) br. 1151/2012 – Članci 7. i 8. – Članak 49. stavak 2. i članak 50. stavak 1. – Opseg nadzora Europske komisije nad zahtjevima za registraciju naziva kao oznake zemljopisnog podrijetla – Podjela nadležnosti između nacionalnih tijela i Komisije – Uvjeti za registraciju naziva”

U predmetu C-579/23 P,

povodom žalbe na temelju članka 56. Statuta Suda Europske unije, podnesene 19. rujna 2023.,

Cunsorziu di i Salamaghji Corsi – Consortium des Charcutiers Corses, sa sjedištem u Borgu (Francuska),

Charcuterie Fontana, sa sjedištem u Borgu,

Costa et Fils, sa sjedištem u Urtaci (Francuska),

L’Aziana, sa sjedištem u Bastelici (Francuska),

Charcuterie Passoni, sa sjedištem u Venzolasci (Francuska),

Orezza – Charcuterie la Castagniccia, sa sjedištem u San-Giulianu (Francuska),

Salaisons Réunies, sa sjedištem u Penta-di-Casinci (Francuska),

Salaisons Joseph Pantaloni, sa sjedištem u Sarrola-Carcopinu (Francuska),

Antoine Semidei, sa sjedištem u Castellare-di-Casinci (Francuska),

L’Atelu Corsu, sa sjedištem u Ajacciu (Francuska),

koje zastupaju T. de Haan i V. Le Meur-Baudry, odvjetnici,

tužitelji,

a druga stranka u postupku je:

Europska komisija, koju zastupaju M. Konstantinidis, C. Perrin i B. Rechena, u svojstvu agenata,

* Jezik postupka: francuski

tuženik u prvostupanjskom postupku,

SUD (prvo vijeće),

u sastavu: A. Arabadjiev, predsjednik vijeća, T. von Danwitz, P. G. Xuereb, A. Kumin i I. Ziemele (izvjestiteljica), suci,

nezavisni odvjetnik: M. Campos Sánchez-Bordona,

tajnik: A. Calot Escobar,

uzimajući u obzir pisani dio postupka,

saslušavši mišljenje nezavisnog odvjetnika na raspravi održanoj 27. lipnja 2024.,

donosi sljedeću

Presudu

1 Svojom žalbom žalitelji zahtijevaju ukidanje presude Općeg suda Europske unije od 12. srpnja 2023., Cunsorziu di i Salamaghji Corsi –Consortium des Charcutiers Corses i dr./Komisija (T-34/22, u daljnjem tekstu: pobijana presuda, EU:T:2023:386) kojom je potonji odbio njihov zahtjev za poništenje Provedbene odluke Komisije (EU) 2021/1879 od 26. listopada 2021. o odbijanju triju zahtjeva za zaštitu naziva kao oznaka zemljopisnog podrijetla u skladu s člankom 52. stavkom 1. Uredbe (EU) br. 1151/2012 Europskog parlamenta i Vijeća („Jambon sec de l'Île de Beauté" (ZOZP), „Lonzo de l'Île de Beauté" (ZOZP), „Coppa de l'Île de Beauté" (ZOZP)) (SL 2021., L 383, str. 1., u daljnjem tekstu: pobijana odluka).

Pravni okvir

2 Uvodne izjave 19., 58. i 61. Uredbe (EU) br. 1151/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. studenoga 2012. o sustavima kvalitete za poljoprivredne i prehrambene proizvode (SL 2012., L 343, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 25., str. 31. i ispravak SL 2015., L 191, str. 9.) glase kako slijedi:

„(19) Osiguravanje jednakog poštovanja prava intelektualnog vlasništva vezano uz nazive zaštićene u [Europskoj] uniji je prioritet koji se može učinkovitije ostvariti na razini Unije.

[…]

(58) Da bi se osiguralo da registrirani nazivi oznaka izvornosti ili oznaka zemljopisnog podrijetla i zajamčeno tradicionalnih specijaliteta ispunjavaju uvjete propisane ovom Uredbom, zahtjeve moraju ispitati nacionalna tijela države članice, poštujući minimalne zajedničke odredbe koje uključuju nacionalni postupak povodom prigovora. [Europska komisija] bi potom trebala pomno pregledati zahtjeve kako bi se osiguralo da nema očitih grešaka i da se poštuje pravo Unije i interesi dionika izvan države članice podnošenja zahtjeva.

[…]

(61) Postupak registracije za zaštićene oznake izvornosti, zaštićene oznake zemljopisnog podrijetla i zajamčeno tradicionalne specijalitete, uključujući kontrolu i rok za podnošenje prigovora, trebalo bi skratiti i poboljšati, posebno u pogledu donošenja odluka. Komisija je, u određenim okolnostima u suradnji s državama članicama, nadležna za odlučivanje o registraciji. […]”

3 Glava II. Uredbe br. 1151/2012, naslovljena „Zaštićena oznaka izvornosti i zaštićena oznaka zemljopisnog podrijetla”, sadržava članak 6., koji je pak naslovljen „Generički nazivi, nazivi koji su u sukobu s nazivima biljnih sorti i životinjskih pasmina, homonimi i zaštitni žigovi”, u čijem se stavku 3. prvom podstavku predviđa:

„Naziv čija se registracija predlaže koji je u potpunosti ili djelomično homonim s nazivom već upisanim u registar iz članka 11. ne može se registrirati, osim ako ima dovoljno razlike u praksi između uvjeta lokalne i tradicionalne uporabe i prezentacije naknadno registriranog homonima i naziva već upisnog u registar, uvažavajući potrebu da se jednako postupa prema dotičnim proizvođačima te da se potrošači ne dovode u zabludu.”

4 Člankom 7. stavkom 1. te uredbe, naslovljenim „Specifikacija proizvoda”, propisuje se:

„Zaštićena oznaka izvornosti ili zaštićena oznaka zemljopisnog podrijetla mora biti u skladu sa specifikacijom koja uključuje najmanje:

(a) naziv koji se zaštićuje kao oznaka izvornosti ili oznaka zemljopisnog podrijetla, kako se koristi u trgovini ili svakodnevnom govoru, te samo na jezicima koji se koriste ili su se kroz povijest koristili za opis određenog proizvoda u određenom zemljopisnom području;

[…]”

5 Člankom 8. stavkom 1. točkom (b) navedene uredbe predviđa se, među ostalim, da zahtjev za registraciju oznake zemljopisnog podrijetla sadržava barem specifikaciju proizvoda iz članka 7.

6 U skladu s člankom 11. stavkom 1. iste uredbe:

„Komisija donosi provedbene akte […] kojima uspostavlja i održava ažurirani javno dostupan registar zaštićenih oznaka izvornosti i zaštićenih oznaka zemljopisnog podrijetla, koji su priznati prema ovom sustavu.”

7 U članku 13. Uredbe br. 1151/2012, naslovljenom „Zaštita”, navodi se:

„1. Registrirani nazivi zaštićeni su od:

[…]

(b) bilo kakve zloupotrebe, oponašanja ili podsjećanja, čak i ako je označeno pravo podrijetlo proizvoda ili usluga, ili ako je naziv proizvoda preveden, ili ako mu je dodan izraz poput ‚stil’, ‚tip’, ‚metoda’, ‚kako se proizvodi u’, ‚imitacija’ ili slično, uključujući slučajeve kada se ti proizvodi koriste kao sastojak;

[…]

3. Države članice poduzimaju odgovarajuće administrativne i pravosudne korake za sprječavanje ili zaustavljanje nezakonite upotrebe zaštićenih oznaka izvornosti i zaštićenih oznaka zemljopisnog podrijetla, kako je navedeno u stavku 1., koje se proizvode ili stavljaju na tržište u toj državi članici.

Radi toga države članice određuju tijela koja su nadležna za poduzimanje tih koraka u skladu s postupcima koje određuje svaka pojedina država članica.

Ta tijela moraju ponuditi odgovarajuća jamstva objektivnosti i nepristranosti te imati na raspolaganju kvalificirano osoblje i sredstva potrebna za obavljanje svojih dužnosti."

8 Člankom 49. te uredbe, naslovljenim „Zahtjev za registraciju naziva", propisuje se:

„[…]

2. Kada se zahtjev u okviru sustava iz glave II. odnosi na zemljopisno područje u državi članici ili zahtjev prema sustavu iz glave III. podnosi skupina s poslovnim nastanom u državi članici, zahtjev se upućuje nadležnim tijelima te države članice.

Država članica razmatra zahtjev na adekvatan način kako bi provjerila je li on utemeljen i ispunjava li uvjete odgovarajućeg sustava.

3. Kao dio razmatranja iz stavka 2. drugog podstavka ovog članka, država članica pokreće nacionalni postupak prigovora, osiguravajući objavu zahtjeva i određujući razuman rok u kojem svaka fizička ili pravna osoba koja ima legitimni interes i koja ima poslovni nastan ili boravište na njezinom državnom području može uložiti prigovor na zahtjev.

[…]

4. Ako, nakon ocjene zaprimljenih prigovora, država članica smatra da je udovoljeno zahtjevima ove Uredbe, može donijeti pozitivnu odluku i Komisiji podnijeti dokumentaciju o zahtjevu. U tom će slučaju obavijestiti Komisiju o prihvatljivim prigovorima koje je zaprimila od fizičke ili pravne osobe koje su predmetne proizvode zakonito stavljale na tržište upotrebljavajući dotične nazive u neprekinutom razdoblju od najmanje pet godina prije datuma objave iz stavka 3.

[…]"

9 Člankom 50. navedene uredbe, naslovljenim „Ispitni postupak Komisije i objava prigovora", određuje se:

„1. Komisija na odgovarajući način razmatra svaki zahtjev zaprimljen sukladno članku 49., kako bi provjerila njegovu opravdanost i ispunjavanje uvjeta odgovarajućeg sustava. To razmatranje ne bi smjelo trajati dulje od šest mjeseci. Ako se to razdoblje produlji, Komisija pisanim putem podnositelju zahtjeva obrazlaže razloge produljenja.

[…]

2. Ako na temelju razmatranja provedenog sukladno prvom podstavku stavka 1., Komisija smatra da su uvjeti propisani ovom Uredbom ispunjeni, ona objavljuje u *Službenom listu Europske unije*:

(a) za zahtjeve u okviru sustava navedenog glave II., jedinstveni dokument i upućivanje na objavu specifikacije proizvoda;

[…]"

10 Člankom 52. iste uredbe, naslovljenim „Odluka o registraciji", stavkom 1. propisuje se:

„Kada, na temelju informacija dostupnih Komisiji iz razmatranja provedenog sukladno članku 50. stavku 1. prvom podstavku, Komisija smatra da nisu ispunjeni uvjeti za registraciju, ona donosi provedbene akte kojima se odbija zahtjev. […]"

Okolnosti spora

11 Okolnosti spora sažete su u točkama 4. do 10. pobijane presude na sljedeći način:

„4. Nazivi ‚Jambon sec de Corse'/‚Jambon sec de Corse – Prisuttu', ‚Lonzo de Corse'/‚Lonzo de Corse – Lonzu' i ‚Coppa de Corse'/‚Coppa de Corse – Coppa di Corsica' registrirani su 28. svibnja 2014. kao zaštićene oznake izvornosti (ZOI) provedbenim uredbama Komisije (EU) br. 581/2014 (SL 2014., L 160, str. 23.), (EU) br. 580/2014 (SL 2014., L 160, str. 21.) i (EU) br. 582/2014 (SL 2014., L 160, str. 25.) […]

5. U prosincu 2015. [Cunsorziu di i Salamaghji Corsi – Consortium des Charcutiers Corses] podnio je francuskim nacionalnim tijelima sedam zahtjeva za registraciju kao zaštićenih oznaka zemljopisnog podrijetla (ZOZP) u skladu s Uredbom [br. 1151/2012]. Sedam zahtjeva odnosi se na sljedeće nazive kojima se tužitelji koriste: ‚Jambon sec de l'Île de Beauté', ‚Coppa de l'Île de Beauté', ‚Lonzo de l'Île de Beauté', ‚Saucisson sec de l'Île de Beauté', ‚Pancetta de l'Île de Beauté', ‚Figatelli de l'Île de Beauté' i ‚Bulagna de l'Île de Beauté'.

6. Ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation (ministar poljoprivrede i prehrane, Francuska) te ministre de l'Économie et des Finances (ministar gospodarstva i financija, Francuska) donijeli su 20. travnja 2018. sedam odluka o homologaciji sedam odgovarajućih specifikacija proizvoda s ciljem njihova prosljeđivanja Europskoj komisiji na odobrenje.

7. Usporedno s time, sindikat u čijem su posjedu specifikacije proizvoda ZOI-ja ‚Jambon sec de Corse' – Prisuttu', ‚Coppa de Corse – Coppa di Corsica' i ‚Lonzo de Corse – Lonzu' je tužbama koje je 27. lipnja 2018. podnio Conseilu d'État (Državno vijeće, Francuska) zatražio poništenje odluka od 20. travnja 2018. o homologaciji specifikacija proizvoda za nazive ‚Jambon sec de l'Île de Beauté', ‚Coppa de l'Île de Beauté' i ‚Lonzo de l'Île de Beauté' s ciljem prosljeđivanja njihovih zahtjeva za registraciju kao ZOZP-ova Komisiji, među ostalim uz obrazloženje da izraz ‚Île de Beauté' oponaša ili podsjeća na izraz ‚Corse' (Korzika) i, stoga, unosi zabunu u odnosu na nazive koji su već registrirani kao ZOI-ji.

8. Dana 17. kolovoza 2018. Komisiji je dostavljeno sedam zahtjeva za registraciju predmetnih naziva kao ZOZP-ova. Što se tiče zahtjevâ za registraciju kao ZOZP-ova nazivâ ‚Jambon sec de l'Île de Beauté', ‚Lonzo de l'Île de Beauté' i ‚Coppa de l'Île de Beauté', Komisija je 12. veljače 2019. i 24. studenoga 2020. nacionalnim tijelima poslala dva dopisa kojima je zahtijevala pojašnjenja, osobito u pogledu pitanja njihove eventualne neprihvatljivosti za

registraciju. Nacionalna su tijela odgovorila, u biti, da smatraju da su dvije skupine proizvoda (odnosno registrirani ZOI-ji i zahtjevi za zaštitu kao ZOZP-ova) jasno različite u pogledu proizvoda i da se nazivi, prema njihovu mišljenju, dovoljno razlikuju.

9. Conseil d'État (Državno vijeće) je presudom od 19. prosinca 2019., koja se odnosi na naziv ‚Jambon sec de l'Île de Beauté' (ZOZP), i dvjema presudama od 13. veljače 2020., koje se odnose na naziv ‚Coppa de l'Île de Beauté' (ZOZP) odnosno naziv ‚Lonzo de l'Île de Beauté' (ZOZP), odbio tri prethodno spomenute tužbe (vidjeti točku 7. ove presude), uz obrazloženje, među ostalim, da ‚uporaba različitih izraza i razlika u zaštiti koju daje oznaka izvornosti, s jedne strane, i oznaka zemljopisnog podrijetla, s druge strane, mogu otkloniti rizik da, pri susretu sa spornom oznakom zemljopisnog podrijetla, potrošači koji su prosječno obaviješteni i postupaju s uobičajenom pažnjom i opreznošću imaju izravno na umu, kao referentnu sliku, robu koja nosi već registriranu zaštićenu oznaku izvornosti [;s]lijedom toga, tužitelji neosnovano tvrde da se pobijanom odlukom povređuju odredbe […] članka 13. stavka 1. točke (b) Uredbe [br. 1151/2012]' (točka 5. triju presuda Conseila d'État (Državno vijeće).

10. Komisija je [spornom] odlukom odbila tri zahtjeva za registraciju naziva ‚Jambon sec de l'Île de Beauté', ‚Lonzo de l'Île de Beauté' i ‚Coppa de l'Île de Beauté' kao ZOZP-ova uz obrazloženje da, s obzirom na to da su se ti nazivi upotrebljavali u suprotnosti s člankom 13. Uredbe br. 1151/2012, navedeni zahtjevi ne ispunjavaju uvjete prihvatljivosti za registraciju iz članka 7. stavka 1. točke (a) navedene uredbe."

Postupak pred Općim sudom i pobijana presuda

12 Tužbom koju su dostavili tajništvu Općeg suda 24. siječnja 2022. tužitelji su pokrenuli postupak povodom zahtjeva na temelju članka 263. UFEU-a i radi poništenja sporne odluke.

13 U prilog svojoj tužbi tužitelji su istaknuli dva tužbena razloga koji su se temeljili, s jedne strane, na tome da je Komisija prekoračila svoje ovlasti i, s druge strane, na tome da su nacionalna tijela i Conseil d'État (Državno vijeće) dokazali da su tri zahtjeva za registraciju koji su odbijeni spornom odlukom dovoljno usklađeni s člancima 7. i 13. Uredbe br.1151/2012.

14 Kao prvo, nakon što je najprije u točkama 21. do 24. pobijane presude naveo načela na kojima se temelji sustav zaštite ZOI-ja i ZOZP-a uspostavljen Uredbom br.1151/2012, Opći sud je u točki 38. te presude podsjetio na to da je na Komisiji da, na temelju članka 52. stavka 1. te uredbe, odbije registraciju ako uporabu naziva kandidata za registraciju na tržištu smatra nezakonitom.

15 Nadalje, Opći sud je u točkama 42. do 44. pobijane presude naveo da Komisija u okviru ispitivanja zahtjeva za registraciju raspolaže samostalnom marginom prosudbe. Opći sud je u točki 49. te presude utvrdio da je Komisija temeljito ispitala zahtjeve za registraciju.

16 Naposljetku, zbog razloga iznesenih u točkama 51. do 60. navedene presude, Opći sud odbio je argumente kojima su žalitelji tvrdili da Komisija prilikom ispitivanja zahtjeva za registraciju naziva kao ZOI-ja ili ZOZP-a raspolaže samo ograničenom marginom prosudbe ili da je čak nema.

17 Kao drugo, nakon što je odbio argumente žaliteljâ kojima se nastoji dokazati da je Komisija vezana ocjenama nacionalnih tijela u pogledu opasnosti od podsjećanja naziva kandidata za registraciju, Opći sud je u točkama 78. do 108. pobijane presude ispitao elemente na osnovi kojih je Komisija odbila predmetne zahtjeve. Iz toga je zaključio da Komisija u tom pogledu nije počinila pogrešku u ocjeni.

18 Stoga je Opći sud odbio tužbu u cijelosti.

Zahtjevi stranaka

19 Žalitelji od Suda zahtijevaju da:

– ukine pobijanu presudu;

– poništi spornu odluku i

– naloži Komisiji snošenje troškova.

20 Komisija zahtijeva od Suda da:

– odbije žalbu i

– naloži žaliteljima snošenje troškova.

Zahtjev za upućivanje predmeta velikom vijeću

21 Aktom podnesenim tajništvu Suda 23. siječnja 2024. žalitelji su zatražili da se ovaj predmet dodijeli proširenom vijeću Suda, odnosno velikom vijeću.

22 U tom pogledu najprije valja istaknuti da nijedna odredba Statuta Suda Europske unije ili Poslovnika Suda ne predviđa postupanje po takvom zahtjevu stranke u postupku koja nije država članica ili institucije Unije u okviru žalbenog postupka (vidjeti u tom smislu presudu od 17. srpnja 2014., Leone, C-173/13, EU:C:2014:2090, t. 19.).

23 Na temelju članka 60. stavka 3. Poslovnika, sastav kojem je upućen predmet može, doduše, u bilo kojem stadiju postupka tražiti od Suda da predmet uputi brojnijem sastavu, no tu je riječ o mjeri koju vijeće kojem je predmet dodijeljen donosi, u načelu, po službenoj dužnosti i slobodnoj ocjeni (vidjeti u tom smislu presudu od 17. srpnja 2014., Leone, C-173/13, EU:C:2014:2090, t. 20.).

24 U ovom slučaju prvo vijeće Suda smatra da ovaj predmet ne treba uputiti velikom vijeću.

Žalba

25 U potporu svojoj žalbi žalitelji ističu četiri žalbena razloga. Prvi žalbeni razlog temelji se na povredi članaka 7. i 13. Uredbe br. 1151/2012 jer je Opći sud dopustio Komisiji da odbije zahtjev za registraciju na temelju članka 13. te uredbe. Drugi žalbeni razlog odnosi se na povredu članaka 49., 50. i 52. navedene uredbe jer je Opći sud ovlastio Komisiju da prekorači svoje ovlasti. Treći žalbeni razlog temelji se na povredi članka 50. iste uredbe kao i općeg načela dobre uprave

jer je Opći sud presudio da Komisija nije bila dužna uzeti u obzir ocjene nacionalnih tijela i sudova. Četvrti žalbeni razlog temelji se na povredi članaka 7. i 13. Uredbe br. 1151/2012 kao i obveze Općeg suda da obrazloži svoje presude.

26 Budući da žalitelji svojim drugim žalbenim razlogom tvrde da je Opći sud u okviru ispitivanja zahtjeva za registraciju nazivâ kao ZOZP-a povrijedio pravila o podjeli nadležnosti između nacionalnih tijela, s jedne strane, i Komisije, s druge strane, valja najprije ispitati taj žalbeni razlog prije odlučivanja o prvom, trećem i četvrtom žalbenom razlogu koji se odnose na primjenu uvjeta potrebnih za takvu registraciju.

Drugi žalbeni razlog

Argumentacija stranaka

27 Svojim drugim žalbenim razlogom žalitelji tvrde da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava time što je u točki 44. pobijane presude presudio da Komisija nije prekoračila granice svoje nadležnosti na temelju Uredbe br. 1151/2012. Prema mišljenju žaliteljâ, s obzirom na pravila o podjeli nadležnosti između te institucije i nacionalnih tijela, kako su utvrđena u članku 49. stavku 2. i članku 50. stavku 1. te uredbe, nadležnost Komisije ograničena je, suprotno onomu što je Opći sud presudio u točkama 50. do 61. pobijane presude, na provjeru toga jesu li joj nacionalna tijela dostavila potpunu dokumentaciju, a da pritom nisu počinila očite pogreške u ocjeni uvjeta prihvatljivosti naziva na koje se ti zahtjevi odnose. Međutim, sporna odluka ne temelji se na takvim razlozima.

28 U svakom slučaju, nije na Komisiji da svojom ocjenom zamijeni ocjenu nacionalnih tijela, to više kada je nacionalni sud odlukom koja je postala pravomoćna već odbacio razlog za odbijanje na koji se ta institucija poziva.

29 Komisija osporava tu argumentaciju.

Ocjena Suda

30 Kao prvo, na temelju teksta članka 49. stavka 2. Uredbe br. 1151/2012, zahtjev za upis naziva kao ZOZP-a koji se odnosi na zemljopisno područje u državi članici upućuje se tijelima te države članice, koja ga ispituju „na odgovarajući način” kako bi provjerila je li opravdan i ispunjava li uvjete za registraciju predviđene navedenom uredbom. Navedena država članica mora, u skladu s člankom 49. stavkom 3. iste uredbe, pokrenuti nacionalni postupak prigovora, osiguravajući objavu zahtjeva i određujući razuman rok u kojem svaka fizička ili pravna osoba koja ima legitimni interes i koja ima poslovni nastan ili boravište na njezinu državnom području može uložiti prigovor na zahtjev.

31 Ako država članica nakon ispitivanja dopuštenosti zaprimljenih prigovora smatra da je zahtjev u skladu sa zahtjevima Uredbe br. 1151/2012, ona može, na temelju članka 49. stavka 4. te uredbe, donijeti pozitivnu odluku i osigurati da svaka osoba s legitimnim interesom ima mogućnost žalbe. Nakon završetka te nacionalne faze, ta država članica podnosi dokumentaciju zahtjeva Komisiji i obavještava o dopuštenim prigovorima.

32 Na temelju članka 50. stavka 1. Uredbe br. 1151/2012 Komisija „na odgovarajući način” razmatra zahtjev zaprimljen u skladu s člankom 49. te uredbe, kako bi provjerila je li opravdan i ispunjava li uvjete zatražene registracije naziva.

33 Iz toga slijedi da se odredbama Uredbe br. 1151/2012 uspostavlja sustav podjele nadležnosti u okviru kojeg Komisija može donijeti odluku o registraciji naziva kao ZOI-ja ili kao ZOZP-a samo ako su joj tijela predmetne države članice u tu svrhu podnijela zahtjev za koji ta tijela moraju provjeriti je li opravdan i ispunjava li uvjete za registraciju predviđene tom uredbom (vidjeti po analogiji presudu od 6. prosinca 2001., Carl Kühne i dr., C-269/99, EU:C:2001:659, t. 53.). U tom je smislu Sud u točki 36. presude od 29. siječnja 2020., GAEC Jeanningros (C-785/18, EU:C:2020:46), istaknuo da je Komisijina odluka o registraciji uvjetovana prethodnom odlukom nadležnih nacionalnih tijela o zahtjevu za registraciju.

34 Usto, iako je Sud već presudio da Komisija svoju ocjenu može temeljiti na prethodnoj ocjeni nacionalnih tijela ako ona ne sadržava očitu pogrešku (vidjeti po analogiji presude od 6. prosinca 2001., Carl Kühne i dr., C-269/99, EU:C:2001:659, t. 60. i od 2. srpnja 2009., Bavaria i Bavaria Italia, C-343/07, EU:C:2009:415, t. 90., 93. i 99.), nije utvrdio da je ta institucija vezana ocjenom tih tijela osobito u pogledu spojivosti predmetnog naziva s pravom Unije.

35 U tom pogledu, u okviru te podjele nadležnosti valja istaknuti, s jedne strane, da se u tekstu članka 49. stavka 2. Uredbe br. 1151/2012 i onog članka 50. stavka 1. te uredbe pojašnjava da i nacionalna tijela i Komisija moraju ispitati zahtjeve za registraciju „na odgovarajući način”. Kao što je to Opći sud utvrdio u točki 43. pobijane presude u pogledu članka 50. stavka 1. navedene uredbe, tom se odredbom ne definira pojam „na odgovarajući način”, nego se Komisiji prepušta da ocijeni prirodu i opseg tih tužbenih razloga, tako da žalitelji ne mogu isticati da je ispitivanje koje su nacionalna tijela provela na temelju članka 49. stavka 2. iste uredbe obvezujuće za Komisiju.

36 S druge strane, u članku 50. stavku 1. Uredbe br. 1151/2012 navodi se da Komisija provjerava jesu li zahtjevi za registraciju opravdani i ispunjavaju li uvjete iz te uredbe.

37 Međutim, iz te odredbe ni na koji način ne proizlazi da je Komisijino ispitivanje uvjeta registracije na bilo koji način ograničeno početnim ispitivanjem koje provode nacionalna tijela.

38 Stoga je Opći sud u točki 44. pobijane presude pravilno mogao presuditi da Komisija nije vezana ocjenom nacionalnih tijela i da, kad je riječ o njezinoj odluci o registraciji naziva kao ZOZP-a, raspolaže samostalnom marginom prosudbe. Naime, kao što to proizlazi iz točke 59. te presude, margina prosudbe te institucije je „ograničena ili čak nepostojeća” samo kad je riječ o ocjeni zakonitosti sastavnih dijelova spisa zahtjeva za registraciju koje su prikupila nacionalna tijela (vidjeti u tom smislu presudu od 29. siječnja 2020., GAEC Jeanningros, C-785/18, EU:C:2020:46, t. 25., 26. i 36.).

39 Kao drugo, tu Komisijinu samostalnu diskrecijsku ovlast potkrepljuje, s jedne strane, tumačenje uvodne izjave 19. Uredbe br. 1151/2012 u kojoj se navodi da je cilj da se u Uniji ujednačeno poštuju prava intelektualnog vlasništva vezano uz nazive zaštićene u Uniji prioritet koji se može učinkovitije ostvariti na razini Unije. Naime, kao što je to istaknuo nezavisni odvjetnik u točki 63. svojeg mišljenja, Komisija u okviru postizanja tog cilja ima ovlast osigurati ujednačenu primjenu uvjeta za registraciju, tako da, kad u tom pogledu ne bi imala samostalnu diskrecijsku ovlast, ta institucija ne bi mogla spriječiti različitu primjenu tih uvjeta za registraciju unutar država članica.

40 S druge strane, u uvodnoj izjavi 58. Uredbe br.1151/2012 pojašnjava se da zahtjeve ispituju nacionalna tijela u skladu s minimalnim zajedničkim odredbama koje uključuju nacionalni postupak povodom prigovora. U skladu s tom istom uvodnom izjavom, Komisija bi potom trebala „pomno pregledati zahtjeve kako bi se osiguralo da nema očitih pogrešaka i da se poštuje pravo Unije i interesi dionika izvan države članice podnošenja zahtjeva”.

41 Kada bi Komisijino ispitivanje zahtjevâ za registraciju bilo ograničeno, kao što to tvrde žalitelji, na provjeru potpunosti spisa i nepostojanja očitih pogrešaka, ta institucija ne bi mogla „pomno pregledati” zahtjeve kako je predviđeno uvodnom izjavom 58. Uredbe br. 1151/2012. U okviru tog ispitivanja Komisija ne može biti spriječena provjeriti usklađenost tog zahtjeva s uvjetima registracije utvrđenima tom uredbom, kao što se to zahtijeva člankom 50. stavkom 1. navedene uredbe. To je potkrijepljeno važnošću koju tekst te uvodne izjave pridaje tomu da i zahtjev za registraciju i nacionalna tijela poštuju zajedničke minimalne zahtjeve koji proizlaze, među ostalim, iz navedene uredbe.

42 Usto, valja istaknuti da bi na temelju uvodne izjave 61. te uredbe Komisija trebala biti nadležna za odlučivanje o registraciji. Međutim, ta institucija može preuzeti krajnju odgovornost za donošenje odluke u području registracije samo pod uvjetom da raspolaže samostalnom diskrecijskom ovlašću, a da nije vezana zaključkom nacionalnih tijela donesenim u prethodnom ispitivanju uvjeta za registraciju.

43 Stoga Opći sud nije počinio pogrešku koja se tiče prava time što je u točki 44. pobijane presude presudio da Komisija nije povrijedila granice svoje nadležnosti kada je na temelju članka 50. Uredbe br.1151/2012 provjerila jesu li ispunjeni uvjeti za registraciju naziva.

44 Usto, u točkama 63. i 64. pobijane presude pravilno je ocijenio da se, s obzirom na to da Komisija raspolaže samostalnom diskrecijskom ovlašću, ne može pozivati na pravomoćnu odluku nacionalnog suda kako bi se dovela u pitanje Komisijina ocjena.

45 Dakle, drugi žalbeni razlog treba odbiti kao neosnovan.

Prvi žalbeni razlog

Argumentacija stranaka

46 Svojim prvim žalbenim razlogom žalitelji tvrde da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava time što je presudio da članak 13. stavak 1. točka (b) Uredbe br. 1151/2012 može biti temelj Komisijine odluke o odbijanju zahtjeva za registraciju.

47 Kao prvo, u točki 35. pobijane presude Opći sud pogrešno je smatrao da je Komisija nadležna provjeriti postoji li povreda zaštite registriranih naziva od bilo kakvog podsjećanja predviđenog člankom 13. stavkom 1. točkom (b) Uredbe br.1151/2012, iako se u članku 13. stavku 3. te uredbe ta nadležnost pridržava državama članicama.

48 Kao drugo, postupivši na taj način, Opći sud proširio je broj uvjeta prihvatljivosti za registraciju predviđenih člankom 7. navedene uredbe, time što je u njih pogrešno uključio ispitivanje zahtjeva iz članka 13. stavka 1. točke (b) iste uredbe, to jest toga povređuje li se nazivom koji se želi registrirati kao ZOZP zaštita od podsjećanja.

49 Kao treće, Opći sud je u točkama 38. i 39. pobijane presude samo potvrdio Komisijinu pogrešnu tvrdnju prema kojoj je uporaba u trgovini naziva na koje se odnose prijave za registraciju bila nezakonita, iako ta institucija ne raspolaže elementima koji bi joj omogućili da ocijeni uvjete pod kojima se proizvodi na koje se ti nazivi odnose stavljaju na tržište. Pogreška koja se tiče prava koju je tako počinio Opći sud dovela bi, usto, do zabrane svakog supostojanja ZOI-ja i ZOZP-a.

50 Komisija osporava tu argumentaciju.

Ocjena Suda

51 Na temelju članka 13. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 1151/2012 registrirani nazivi zaštićeni su od bilo kakve zloupotrebe, oponašanja ili podsjećanja, čak i ako je označeno pravo podrijetlo proizvoda, ili ako je naziv proizvoda preveden, ili ako mu je dodan izraz poput: stil, tip, metoda, kako se proizvodi u, imitacija ili slično.

52 Iz članka 7. stavka 1. i članka 8. stavka 1. točke (b) te uredbe proizlazi da je izrada specifikacije proizvoda, koju ZOZP mora poštovati, nužna faza postupka registracije. Ona mora, među ostalim, na temelju članka 7. stavka 1. točke (a) navedene uredbe uključivati naziv koji se zaštićuje, kako se on „koristi u trgovini ili svakodnevnom govoru”.

53 Kao što je to Opći sud u biti presudio u točki 36. pobijane presude, naziv se ne može registrirati kao ZOZP ako se utvrdi da on upućuje na naziv koji je već registriran kao ZOI. Naime, kao što je to istaknuo nezavisni odvjetnik u točki 75. svojeg mišljenja, takvom bi se registracijom nužno zaštitu dodijeljenu prethodno registriranom nazivu lišilo korisnog učinka.

54 Točno je da se člankom 13. stavkom 3. iste uredbe pojašnjava da države članice sprečavaju i zaustavljaju upotrebu naziva koji podsjećaju na naziv koji je već registriran kao ZOI ili ZOZP koji se proizvode ili stavljaju na tržište na njihovu državnom području. Stoga se podsjećanje može utvrditi tek nakon sveobuhvatne ocjene nacionalnih tijela, uključujući sve relevantne elemente predmeta (vidjeti po analogiji presudu od 9. rujna 2021., Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne, C-783/19, EU:C:2021:713, t. 60.).

55 Međutim, kao što je na to Opći sud podsjetio u točki 42. pobijane presude, člankom 50. stavkom 1. Uredbe br.1151/2012 od Komisije se zahtijeva da provjeri ispunjava li zahtjev za registraciju uvjete iz te uredbe.

56 Budući da naziv koji podsjeća na već registriran naziv nije u skladu s člankom 13. stavkom 3. točkom (b) Uredbe br.1151/2012, na njega se ne može primijeniti zaštita predviđena tom uredbom. Naime, zahtjev koji proizlazi iz članka 7. stavka 1. točke (a) i članka 8. stavka 1. točke (b) navedene uredbe – prema kojem, da bi bio prihvatljiv za registraciju, u specifikaciji proizvoda sadržanoj u tom zahtjevu mora biti naveden naziv poput toga da se taj naziv „koristi u trgovini ili svakodnevnom govoru” – nužno podrazumijeva uporabu bez ikakve povrede odredaba iste uredbe.

57 Usto, člankom 6. stavkom 3. Uredbe br. 1151/2012 izričito se predviđa da se naziv predložen za registraciju koji je djelomično ili u potpunosti homonim s nazivom već upisanim u registar uspostavljen u skladu s člankom 11. te uredbe ne može registrirati, osim ako se u praksi uvjeti lokalne i tradicionalne uporabe i prezentacije naknadno registriranog homonima i naziva već

upisanog u registar dovoljno razlikuju. U skladu s tom odredbom, poštovanje zaštite dodijeljene prethodno registriranom nazivu jedan je od uvjeta za registraciju koje je Komisija dužna provjeriti na temelju članka 50. stavka 1. te uredbe.

58 Stoga je Komisija dužna, prije donošenja odluke o registraciji, provjeriti da naziv čija je registracija zatražena ne ugrožava zaštitu koju u cijeloj Uniji uživa drugi već registrirani naziv.

59 Slijedom toga, Opći sud nije počinio pogrešku koja se tiče prava kada je u točkama 36. i 37. pobijane presude presudio da je u ovom slučaju na Komisiji da provjeri je li upotrebom naziva kandidata za registraciju povrijeđena zaštita od podsjećanja predviđena u članku 13. stavku 1. točki (b) Uredbe br.1151/2012 koju uživa naziv registriran kao ZOI.

60 Taj zaključak nije doveden u pitanje argumentom žaliteljâ prema kojem bi ta ocjena Općeg suda dovela u pitanje načelo supostojanja naziva koji je registriran kao ZOI i naziva koji je registriran kao ZOZP.

61 Naime, s jedne strane, Sud načelima određenima u okviru svakog sustava zaštite priznaje horizontalnu primjenu, tako da se osigura ujednačena primjena odredaba prava Unije o zaštiti registriranih naziva i oznaka zemljopisnog podrijetla (presuda od 9. rujna 2021., Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne, C-783/19, EU:C:2021:713, t. 32.).

62 S druge strane, opasnost od podsjećanja može postojati neovisno o sustavu koji se primjenjuje na već registrirane nazive i onom za koji su nazivi kandidati za registraciju. Naime, nesporno je da pojam „podsjećanje” podrazumijeva situaciju u kojoj pojam koji se koristi za označavanje proizvoda uključuje dio zaštićenog naziva, tako da se u mislima potrošača koji se susretne s nazivom proizvoda kao referentna slika pojavi proizvod s tim nazivom (presuda od 9. rujna 2021., Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne, C-783/19, EU:C:2021:713, t. 55. i navedena sudska praksa).

63 U tim okolnostima, Opći sud nije počinio pogrešku koja se tiče prava ni kada je u točki 39. pobijane presude utvrdio da postoji opasnost od podsjećanja između naziva koji je zaštićen kao ZOI i nazivâ koji su kandidati za registraciju kao ZOZP.

64 Budući da žalitelji osporavaju ocjene Općeg suda u točkama 38. i 39. pobijane presude, koje se odnose na usporedbu naziva registriranih kao ZOI s nazivima kandidatima, valja podsjetiti na to da se te činjenične ocjene ne mogu dovesti u pitanje u stadiju žalbe, osim u slučaju iskrivljavanja činjenica (vidjeti u tom smislu presudu od 14. rujna 2017., EUIPO/Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto, C-56/16 P, EU:C:2017:693, t. 126.). Budući da žalitelji nisu istaknuli takvo iskrivljavanje, njihove argumente u tom pogledu treba odbaciti kao nedopuštene.

65 Iz toga proizlazi da prvi žalbeni razlog treba odbiti kao djelomično neosnovan i odbaciti kao djelomično nedopušten.

Treći žalbeni razlog

Argumentacija stranaka

66 Svojim trećim žalbenim razlogom žalitelji ističu da je Opći sud povrijedio članak 51. Uredbe br. 1151/2012 i načelo dobre uprave time što je u točki 76. pobijane presude odbio priznati da je Komisija prilikom njezina ispitivanja zahtjeva za registraciju dužna uzeti u obzir ocjene nacionalnih tijela i sudova.

67 Komisija zahtijeva da se taj žalbeni razlog odbije.

Ocjena Suda

68 Kao prvo, kao što je to utvrđeno u točki 43. ove presude, Opći sud pravilno je presudio da Komisija prilikom ispitivanja zahtjevâ za registraciju raspolaže samostalnom diskrecijskom ovlašću.

69 Usto, iz članka 52. stavka 1. Uredbe br. 1151/2012 proizlazi da se Komisija prilikom donošenja provedbenih akata kojima se odbija zahtjev za registraciju ne oslanja samo na ispitivanje provedeno u skladu s člankom 50. stavkom 1. te uredbe nego i „na temelju informacija kojima raspolaže”, pri čemu potonje pojašnjenje nužno uključuje podatke koje je dostavila država članica.

70 Valja utvrditi da žalitelji, pod krinkom tvrdnje da Komisija nije uzela u obzir ocjene nacionalnih tijela prilikom donošenja sporne odluke kojom se krši načelo dobre uprave, zapravo ističu da je Komisija bila vezana tim ocjenama i da je stoga morala odobriti registraciju zatraženih naziva. Ta se argumentacija podudara s onom istaknutom u potporu drugom žalbenom razlogu koji nije prihvaćen.

71 Kao drugo, žalitelji osporavaju ocjene opasnosti od podsjećanja koje je proveo Opći sud kako bi potvrdio Komisijino odbijanje zahtjevâ za registraciju, a da pritom ipak nisu dokazali da je taj sud time iskrivio dokaze i činjenice.

72 Kao što je to navedeno u točki 64. ove presude, te činjenične ocjene ne mogu se dovesti u pitanje u stadiju žalbe.

73 Slijedom toga, treći žalbeni razlog valja odbiti kao djelomično neosnovan i odbaciti kao djelomično nedopušten.

Četvrti žalbeni razlog

Argumentacija stranaka

74 Svojim četvrtim žalbenim razlogom žalitelji ističu, kao prvo, da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava time što je u točkama 88., 89. i 94. pobijane presude presudio da sinonimija između dvaju naziva nužno dovodi do podsjećanja u smislu članka 13. stavka 1. točke (b) Uredbe br.1151/2012. Dakle, sinonimija oznaka nije sama po sebi dovoljna da dovede do opasnosti od podsjećanja jer je takvo utvrđenje moguće samo na temelju sveobuhvatne ocjene činjenica u spisu.

75 Kao drugo, Opći sud je u točkama 78. i 81. pobijane presude pogrešno preuzeo Komisijinu ocjenu na temelju koje samo izrazito dobro informirana javnost prepoznaje razlike u kvaliteti između proizvoda čiji su nazivi zaštićeni kao ZOI i onih čiji su nazivi predmet zahtjeva za registraciju kao ZOZP-a. Naime, potrošači mogu razlikovati predmetne proizvode zbog razlike u njihovoj cijeni.

76 Komisija osporava tu argumentaciju.

Ocjena Suda

77 Kad je riječ o prvom prigovoru, valja istaknuti da je Opći sud u točki 93. pobijane presude podsjetio na to da u svrhu ocjene opasnosti od podsjećanja valja uzeti u obzir cijeli naziv kako je registriran i cijeli naziv kandidata za registraciju.

78 Budući da su žalitelji u prvostupanjskom postupku tvrdili da se ispitivanje podsjećanja odnosi samo na zemljopisne pojmove suprotstavljenih naziva, Opći sud je u točki 94. te presude samo utvrdio da bi, s obzirom na sinonimiju zemljopisnih elemenata predmetnih naziva, prihvaćanje tog argumenta nužno dovelo do zaključka o podsjećanju i da bi išlo u prilog razlogu koji zastupaju žalitelji. Iz toga slijedi da prvi prigovor proizlazi iz pogrešnog tumačenja točke 94. navedene presude.

79 Što se tiče drugog prigovora, žalitelji prigovaraju Općem sudu da je u točkama 78. i 81. pobijane presude potvrdio da samo izrazito dobro informirana javnost prepoznaje razlike u kvaliteti između naziva zaštićenih kao ZOI i naziva kandidata za registraciju kao ZOZP-a, iako smatraju da je razlika u cijeni predmetnih proizvoda pokazatelj razlike u kvaliteti.

80 Valja podsjetiti na to da je opasnost od podsjećanja utvrđena kad uporaba naziva kod prosječnog europskog potrošača, koji je uobičajeno obaviješten, razumno pažljiv i oprezan, stvara dovoljno izravnu i nedvojbenu vezu između tog naziva i ZOI-ja. U tom pogledu, postojanje takve veze može proizlaziti iz više elemenata, to jest osobito iz djelomičnog uključivanja zaštićene oznake, iz fonetske i vizualne sličnosti između dvaju naziva i iz sličnosti koja iz toga proizlazi, pa čak i kada ne postoje ti elementi, iz konceptualne bliskosti ZOI-ja i predmetnog naziva ili pak sličnosti između proizvoda obuhvaćenih tim ZOI-jem i proizvoda ili usluga obuhvaćenih tim istim nazivom. U okviru Komisijine ocjene važno je da ona uzme u obzir sve relevantne elemente koji se odnose na uporabu predmetnog naziva (presuda od 9. rujna 2021., Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne, C-783/19, EU:C:2021:713, t. 66.).

81 Stoga je Opći sud u točki 83. pobijane presude pravilno mogao smatrati da razlika u cijeni između proizvoda koji su zaštićeni kao ZOI i proizvoda za koje je zatražena registracija naziva kao ZOZP-a nije sama po sebi odlučujuća za to da se otkloni podsjećanje koje može proizići iz ocjene elemenata navedenih u prethodnoj točki ove presude.

82 U svakom slučaju, time što ističu da Opći sud nije pravilno utvrdio javnost koju treba uzeti u obzir kako bi se isključila svaka opasnost od podsjećanja, žalitelji u biti nastoje dovesti u pitanje utvrđenja Općeg suda o obilježjima relevantne javnosti. Iz ustaljene sudske prakse proizlazi da takva utvrđenja ulaze u područje činjeničnih ocjena za koje je Opći sud jedini nadležan (rješenje od 29. listopada 2020., Kerry Luxembourg/EUIPO, C-305/20 P, EU:C:2020:882, t. 18. i navedena sudska praksa).

83 Slijedom toga, četvrti žalbeni razlog valja odbiti kao djelomično bespredmetan i odbaciti kao djelomično nedopušten.

84 Budući da ni jedan od žalbenih razloga istaknutih u prilog žalbi nije prihvaćen, žalbu valja odbiti u cijelosti.

Troškovi

85 U skladu s člankom 138. stavkom 1. Poslovnika, koji se primjenjuje na žalbeni postupak na temelju članka 184. stavka 1. tog poslovnika, stranka koja ne uspije u postupku dužna je, na zahtjev protivne stranke, snositi troškove.

86 Budući da žalitelji nisu uspjeli u postupku, treba im, u skladu s Komisijinim zahtjevom, naložiti snošenje vlastitih troškova, kao i snošenje troškova Komisije.

Slijedom navedenog, Sud (prvo vijeće) proglašava i presuđuje:

1. **Žalba se odbija.**

2. **Društvima Cunsorziu di i Salamaghji Corsi – Consortium des Charcutiers Corses, Charcuterie Fontana, Costa et Fils, L'Aziana, Charcuterie Passoni, Orezza – Charcuterie la Castagniccia, Salaisons Réunies, Salaisons Joseph Pantaloni, Antoine Semidei i L'Atelu Corsu nalaže se snošenje, osim vlastitih troškova, i troškova Europske komisije.**

Potpisi